

Dit is geen bankgeheim opheffen

Ons land staat bekend om zijn surrealistische traditie in de schilderkunst, we zijn het land van Magritte. We willen onze politici niet te veel er aandoen, maar de voorstellen tot het 'opheffen van het bankgeheim' van minister Didier Reynders en staatssecretaris Bernard Clerfayt komen aardig in de buurt.

Waar gaat het om? Niet om het bankgeheim, want dat hebben we wettelijk niet in België. In België hebben de bankiers een discretieplicht over de toegeden van hun klanten, maar niet een wettelijk omschreven geheimhoudingsplicht. De fiscus kan evenwel niet zomaar een bankrekening van een belastingplichtige opvragen. Een onderzoeksrechter kan dat bijvoorbeeld zonder enig probleem in het kader van een onderzoek. Ook voor onderzoeken naar fraude met btw of registratierechten is er geen bankgeheim en kan de fiscus zich rechtstreeks tot de bankier wenden om informatie te verkrijgen. Dat geldt niet voor de inkomstenbelasting, daar is een omweg via justitie noodzakelijk. De voorstellen van Reynders en Clerfayt willen die toegang versoepelen.

Daarmee maken ook de liberalen een opening naar de versoepeling van het bankgeheim. Dat is een internationale tendens die onafwendbaar lijkt. Als zelfs Zwitserland niet meer kan teren op het bankgeheim, waarom België dan wel? Maar die 'versoepeling' lijkt meer op een hindermissenloop dan op een echte versoepeling. De fiscus moet eerst 'ernstige' aanvijzigingen hebben van fraude, en die aanvijzigingen moeten 'concreet' en 'verifieerbaar' zijn. Echt concreet is dat niet, intendend.

Daarna volgt een hindermissenparcours dat helemaal niet gericht is op het bestrijden van fiscale fraude of het verbeteren van de fiscale procedures. Het is geen wonder dat het voorstel meteen door de andere politieke partijen wordt afgekraakt.

Overigens is het twijfelachtig of de fiscale ambtenaren wel zo verheugd zijn over de nieuwe procedure die op tafel is gelegd. Nu al is de fiscale administratie door wanbeleid meer dan vleugellam gemaakt. De voorgestelde procedure zal alleen maar leiden tot meer vertraging in de fiscale behandeling van dossiers. En als een belastingplichtige ontdekte zaken regulariseert, ontsnapt hij wellicht nog met een gedeelte van zijn zwart vermogen.

De voorstellen worden terecht afgewezen, ze slaan immers nergens op. Ofwel werkt men aan een degelijke en transparante fiscale regularisatie, waarbij snelle en eenvoudige principes worden gehanteerd, zoals de hele financiële doorlichting van de betrokkene, ofwel stelt men de fiscus in staat grondig onderzoek te verrichten naar fiscale fraude, inclusief de opheffing van het vermeende bankgeheim. De voorstellen van Reynders en Clerfayt zaaien nu alleen maar verwarring en jagen onnodig schrik aan. Dit gaat niet om de opheffing van het bankgeheim, maar om een gemaskeerde invoering ervan.

WWW.TIJD.BE

POLL

64 procent wil niet dat het bankgeheim verdwijnt.

DOCUMENT

Nu het eerste kwartaal bijna achter de rug is, vraagt Bear&Bull de lezers naar hun favoriete aandeel.

www.tijd.be/bbb

BLOG

De Zaak-Justitie

➤ Kent een schrijnwerker meer van fiscaliteit dan de topman van een gerenommeerd advieskantoor? **Tegenstrijdige arresten** van het Antwerpse hof van beroep leiden tot controverse.

Communicatie, Innovatie, Frustratie

➤ De frustratie heeft dit keer te maken met **Microsoft**. Pieter Hoekstra probeerde een betaveris van Outlook 2010 te gebruiken.

De Verscheurde Staten

➤ Is de crisis een gevolg van een cultuur van **aandeelhouders** (in plaats van aandeelhouders)?

ECONOMISCH WEEKBOEK DOOR JEAN VANEMPTEN

Financiële regulering is too big to fail, toch lukt het niet

De regulering van de financiële wereld stokt wereldwijd, de crisis is niet meer dan een schim uit het verleden.

Fed-voorzitter Ben Bernanke (l), naast Paul Volcker, voelt er niets voor de loden last van het ontdekken van systeemrisico's op zich te nemen. © RTR

In elke volgende crisis moeten de financiële instellingen betalen, niet de belastingbetaler', zei de Amerikaanse president, Barack Obama,

deze week. Zijn uitspraak kwam er nadat de Democratische senator Christopher Dodd zijn 'wegenkaart' voor de financiële regulering had voorgelegd. De wegenkaart was 1.336 pagina's lang en omvat een ingrijpende regulering van de Amerikaanse financiële wereld. Maar of het optimisme van Obama en de 'wegenkaart' van Dodd het gaan redden, valt te bezien.

Met ontzetting stellen we vast hoe weinig de politici zijn opgeschoten met de herregulering van de financiële wereld na de ergste financiële crisis in ruim 80 jaar. Twee jaar na de val van Bear Stearns en anderhalf jaar na de val van Lehman Brothers is er nog steeds geen adequaat antwoord op een soortgelijke crisis te voorkomen. In de VS niet, maar ook elders niet. Daarbij speelt niet alleen

de onmacht van de politici en rol, maar ook de machtige lobby-machine van de bankiers die spaken in de wielen steekt.

Larry Summers, een van de economisch topadviseurs van Obama, gaf de kracht van de lobbymachine weer. Sinds het begin van de wetgeving hebben de lobbyisten 1 miljoen dollar per Congreslid uitgegeven, wat neerkomt op 535 miljoen dollar. En om er effectief zeker van te zijn dat de boodschap ook de politici bereikt, werken nu vier lobbyisten per Congreslid voor de financiële sector. Dodd deed zijn voorstellen maandag. Twee dagen later streken 900 bankiers near in Washington om hun boodschap kracht bij te zetten. En die is ontstellend eenvoudig: 'Laat ons met rust.'

KNOOP
De knoop van het hele debat ligt dovensimpel bij de instellingen die levensbedreigend zijn voor het hele financieel systeem, of anders gezegd, instellingen die 'too big to

fail' zijn. Overal ter wereld zoeken politici een antwoord op de vraag hoe ze een volgende grote crisis kunnen voorkomen. De voorstellen van Dodd behelzen in dat verband onder meer de invoering van een comité dat waakt over de financiële stabiliteit.

De minister van Financiën neemt zelf het hoofd van die negenkopppige raad. Bovendien krijgt de Fed meer bevoegdheden om de grote banken, maar ook niet-bankiers near in Washington om hun boodschap kracht bij te zetten. En die is ontstellend eenvoudig: 'Laat ons met rust.'

Toch lijkt het verre van zeker dat dat opzet lukt. Het probleem is dat wanneer een instelling als een systeemrisico wordt aangezien, ze automatisch het statuut van 'too big to fail' krijgt en dus een soort vrije hand op de markt krijgt.

De echte vraag is dan hoe men otradend kan werken. Er is al veel geschreven over het opstellen van 'testamenten' voor instellingen, waarbij een handeiding voor bij een eventueel faillissement wordt gemaakt. In de voorstellen van Dodd krijgt de centrale bank de macht om grote financiële instellingen, banken maar ook andere kredietverstrekkers te begeleiden naar een bankroet of naar een opspijting om het financieel systeem veilig te stellen. Maar concreet is het allemaal niet. Veel macht ligt dan bij de Fed, en voorzitter Ben Bernanke heeft op Capitol Hill al laten verstaan dat zijn instelling niet er veel voor voelt die loden last op zich te nemen. Want dan is het meteen duidelijk dat de centrale bank ook onmiddellijk de zwarte-

Dominique Strauss-Kahn vreest dat er over zes maanden niets overblijft van de wil om wereldwijd de regels van de financiële wereld te verstrengen.

Bernanke heeft op Capitol Hill al laten verstaan dat zijn instelling niet er veel voor voelt die loden last op zich te nemen. Want dan is het meteen duidelijk dat de centrale bank ook onmiddellijk de zwarte-

piet krijgt toegeschoven. Bovendien zou de Fed wel moeten inleveren op het toezicht op de kleinere banken. Op die manier verliest de Fed voeling met wat leeft in Main Street en ziet ze nog alleen de evolutie van Wall Street.

Paul Volcker, gewezen Fed-voorzitter en nu extern adviseur van Obama, steunt Bernanke in zijn strijd om het toezicht van de kleinere banken niet volledig te verliezen. Volcker is bekend van de zogenaamde Volcker Rule. Volgens die regel moegen financiële instellingen niet speculeren met gegarandeerd spaargeld. Hij wil het 'gevoonbankieren' loskoppelen van het 'hefboombankieren', waarbij risicovolle transacties worden gedaan. Het is een regel die Wall Street met grote hardnekkigheid bestrijdt.

Wat zich dezer dagen in Washington afspeelt, is wereldwijd te zien. De herregulering van de financiële sector is een moeilijke bevalling. De directeur-generaal van het Internationaal Monetair Fonds, Dominique Strauss-Kahn, betreurt dat. Hij vreest dat er over zes maanden niets overblijft van de wil om wereldwijd de regels van de financiële wereld te verstrengen.

Dat bleek bijvoorbeeld uit het feit dat het onmogelijk lijkt om in Europa tot een eenmakige regulegeving voor hefboomfondsen te komen. In de plannen van Dodd moeten alle fondsen die meer dan 100 miljard dollar beheeren, zich aanmelden bij de beurswaakhond SEC en moeten ze informatie vrijgeven. Een soortgelijke regeling zou ook in Europa van kracht moeten worden. Maar het VK wist dat vakkundig te blokkeren.

LAPPENDEKEN
Misschien biedt het Baselcomité wel de uitweg. De informele club van de belangrijkste centrale bankiers ter wereld werkt aan nieuwe kapitaalvoorschriften voor de financiële instellingen. Hun aandacht gaat vooral uit naar, nog eens, de grote instellingen die over de grenzen werken en daardoor risico's veroorzaken die vaak niet goed worden opgevangen. In hun recente rapport worden vier voorbeelden gegeven van katastrofen bij grote instellingen. Het gaat om Fortis, Desia, Kaupthing en Lehman Brothers. In die volgorde.

De gebreken zijn eigenlijk altijd hetzelfde: een gebrek aan adequaat toezicht, zeker over de landsgrenzen heen. In het Europese lappen-deken vechte ledere toezichthouder voor zijn stukje toezicht.

WAT STELLEN REYNDERS EN CLERFAYT VOOR?
De belastingadministratie zou ook voor de inkomstenbelasting de bankrekeningen mogen inkijken. Maar er worden een aantal nieuwe drempels ingevoerd, die ook zullen gelden voor btw-dossiers. De gewestelijke belasting-directeure mag de gegevens enkel opvragen wanneer hij een positief advies krijgt van de fiscale bemiddeldingsdienst van Financiën. De directeurs zijn er niet over te spreken dat ze die bevoegdheid uit handen zouden moeten geven en al zeker niet aan een politiek samengestelde ombudsdienst.

Wat dankzij de belastingbetalers wereldwijd is het financieel systeem niet in elkaar geklappt. Die belastingbetaler heeft nu recht op regels die een nieuw drama misschien niet kunnen voorkomen, maar toch wel afzakken. En daar zijn moedige politici voor nodig.

Dat is een pijnlijke vaststelling. Want dankzij de belastingbetalers wereldwijd is het financieel systeem niet in elkaar geklappt. Die belastingbetaler heeft nu recht op regels die een nieuw drama misschien niet kunnen voorkomen, maar toch wel afzakken. En daar zijn moedige politici voor nodig.

DE WEEK IN TWEE MINUTEN

LARS BOVÉ

Is het beroepsgeheim van de advocaat in gevaar? In verschillende fraudedossiers probeerde het gerecht onlangs bij advocaten vertrouwelijke informatie te verkrijgen over hun cliënt die van fraude wordt verdacht. Om het beroepsgeheim van de advocaat te omzeilen, aarzelt het gerecht bijklbaar niet om een advocaat en zelfs een heel advocatenkantoor in verdenking te stellen. Dan moet de advocaat zich wel verdedigen. Strafpleiter Raf Verstraeten en Alex Tallon, de Nederlandse stafdhouder in Brussel, trekken aan de alarmbel.

De twee advocaten willen geen concrete dossiers noemen, maar enkele maanden geleden raakte al

ABC van het Belgisch bankgeheim

België een van de weinige landen waar discretieplicht nog bestaat | Regeringspartijen niet eensgezind over versoepeling

PIETER BLOMME, LARS BOVÉ EN ELLEN CLEEREN

Het voorstel van minister van Financiën, Didier Reynders (MR), en zijn staatssecretaris Bernard Clerfayt om het bankgeheim te versoepelen roept veel vragen op. Een poging tot antwoord.

WAT MAG DE BELASTINGINSPECTEUR VANDAAG?

Er wordt in ons land wel gesproken van 'bankgeheim', maar in feite gaat het om een 'discretieplicht'. Dat betekent dat bankiers geen straf riskeren als ze die discretieplicht schenden. Toch houden bankiers zich eraan en verstrekken ze niet zomaar informatie over rekeningen van klanten. Al is het maar om te vermijden dat hun klanten een schadevergoeding zouden eisen.

Er gelden andere regels als er sprake is van fraude met btw of inkomstenbelastingen. Voor btw-dossiers geldt het bankgeheim niet. Bij elk vermoeden van belastingontduiking mag de gewestelijke belastingdirecteur de rekeninggegevens opvragen. Al gebeurt dat in de praktijk heel weinig. De Bijzondere Belastinginspectie (BBI) ging in 2008 slechts 76 keer over tot opheffing van het bankgeheim.

Het bankgeheim geldt wel nog voor inkomstenbelastingen van privépersonen. In die dossiers moet de bank de rekeninggegevens vrijgeven als er een vermoeden is dat de bank medeplichtig is aan de fraude. Bij de BBI is te horen dat ook voor die beperkte gevallen bijna nooit bankrekeningen worden ingekken.

WAT MAG HET GERECHT?

De parketten houden zich nog uitsluitend bezig met gevallen van ernstige en georganiseerde fraude. Elke parketmagistraat aan in het kader van zijn onderzoek de bankrekeningen van de verdachten inkijken. Hij heeft daarvoor geen onderzoekrecht nodig, wat bijvoorbeeld wel het geval is voor een huiszoeking of een telefoontap.

IN WELK GEVAL ZOU HET BANKGHEIM OPGEHEVEN WORDEN?

Bij 'ernstige aanvijzigingen' van fiscale fraude die 'concreet' en 'controleerbaar' zijn. 'Dat is strenger geformuleerd dan in het huidige artikel 333 van het Wetboek Inkomstenbelasting', zegt Dirk Van Belle, advocaat gespecialiseerd in fiscaal recht op het kantoor Daugiminet. 'Nu kan de fiscus volgens dat artikel een onderzoek voeren bij aanvijzigingen inzake belastingontduiking. Dat is bijvoorbeeld het geval als de belastingplichtige voorkomend op een lijst van buitenlandse rekeninghouders en in zijn aangifte nooit een rekening in het buitenland heeft aangegeven. Aanvijzigingen zijn er nu ook als de fiscus

Staatssecretaris Bernard Clerfayt (MR, links) en minister van Financiën Didier Reynders (MR) willen drempels invoeren waardoor een belastingambtenaar niet onvoorwaardelijk bankgegevens mag inkijken.

En dan nog zal de belastingplichtige een onderzoek van zijn rekeningen kunnen vermijden door zijn situatie te regulariseren. Om zo'n regularisatie aan te rekenen te maken, willen Reynders en Clerfayt de belastingverhoging laten zakken van 50 procent naar 20 procent of meer.

WELKE DATA KUNNEN BIJ DE BANK WORDEN OPGEVRAAGD?

Het bankrekeningnummer van een persoon of titularis van een rekening, rekeningquittreksels over

vaststelt dat een bedrijf fictieve facturen verstuurd, dus facturen waar geen reële prestatie tegenover staat. Uiterlijke tekenen van welstand worden niet als aanvijzigingen van fiscale fraude beschouwd, bijvoorbeeld als iemand een werkloosheidsvergoeding krijgt, maar met een Porsche rijden.' Dat is onvoldoende om bankgegevens te controleren.

Volgens Michel Maus, professor fiscaal recht aan de Vrije Universiteit Brussel, zal het bankgeheim slechts in een beperkt aantal gevallen kunnen worden opgeheven indien het voorstel het haalt. Bijvoorbeeld als de fiscus een lijst met fraudeurs in handen krijgt. Recent gebeurde dat een ex-werknemer van de Zwitserse bank UBS bood een lijst met explosieve bankgegevens aan de Duitse fiscus aan.

WAT STELLEN DE ANDERE PARTIJEN VOOR?

CD&V is niet spreken over het voorstel van Clerfayt en Reynders. Jenne De Potter, Kamerlid voor CD&V, meent dat ze de op-

heffing van het bankgeheim 'nog moeilijker maken'. 'Doordat de fiscale bemiddeldingsdienst wordt ingeschaald, wordt de procedure veel te log', zegt hij. CD&V is bovendien voorstander van een soepeler criterium om het bankgeheim te kunnen opheffen. Belastingambtenaren moeten banken kunnen ondervragen 'indien ze over één of meer aanvijzigingen beschikken dat inkomsten niet werden aangegeven. Dat was ook de aanbeveling van de onderzoekscommissie naar fiscale fraude. Ook oppositiepartij sp.a is voorstander van zo'n soepel criterium.

Ook de regeringspartij PS schiet het voorstel van Reynders en Clerfayt af. Op het kabinet van vicepremier Laurette Onkelinx is te horen dat er geen consensus over bestaat. 'Er worden veel te veel filters ingebouwd alvorens het bankgeheim kan worden opgeheven, waardoor het een maat voor niets dreigt te worden. Alleen de Vlaamse liberalen regeren niet lukwilt. Open VLD-Kamerlid Luuk Viesien noemt het een 'goede aanzet' tot discussie.

'Het is een andere zaak als advocaten meehelpen aan fraudeconstructies. Dan worden ze terecht verdacht. Maar er moeten dan toch aanvijzigingen voor zijn.'

ONSCHULD

In het geval van Tiberghien beweerde het advocatenkantoor blij te zijn met de invindenkingstelling omdat het nu eindelijk zijn onschuld kon verdedigen. 'Dat is geen makkelijke situatie, zeker niet voor een stafdhouder', reageert Tallon. 'Er is in behalve het persoonlijke belang van de advocaat om zich te verdedigen, ook het belang van de cliënt

De Brusselse advo-

ALEX TALLON, stafdhouder in Brussel

'Niet zomaar portefeuilles inkijken'

PIETER SUY

En verdere versoepeling van het bankgeheim heeft geen groot probleem te zijn, zolang de privacy van de klanten voldoende beschermd blijft en de banken niet met extra administratieve lasten worden opgezadeld. Dat is kort samengevat de reactie van de discretieplichtige sector op het nieuwe wetsvoorstel van Didier Reynders en Bernard Clerfayt.

Een echte verrassing was dat voorstel niet. 'Het debat daarover werd al een tijdje gevoerd. De aanpassing van de discretieplicht zat er dus aan te komen', zegt Michel Vermaerke, de gedelegeerd bestuurder van de bankfederatie Fefelijn. 'We hebben ons steeds

constructief opgesteld in dit dossier en we willen dat blijven doen. Maar we hebben ook altijd benadrukt dat men voldoende oog moet hebben voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De maatregelen moeten ook echt efficiënt zijn. Het zou niet mogen dat iedereen zonder voorafgaande afspraken meteen alle gegevens kan inkijken. Daardoor verliezen klanten hun vertrouwen in het systeem, en worden de banken ook met een administratief probleem opgezadeld.'

Al lijkt Vermaerke er vrij gerust in. In het voorstel wordt wel degelijk met die criteria rekening gehouden, luidt het.

'Jan De Coninck, de directeur van SG Private Banking in België, waarschuwt eveneens voor de extra administratieve last die de aangepaste wetgeving kan meebrengen voor de banken. 'We moeten vermijden dat iedereen informatie bij ons begint op te vragen, gewoon om bepaalde dossiers aan te vullen. Men mag niet zomaar de portefeuille van klanten beginnen inkijken.'

construetief opgesteld in dit dossier en we willen dat blijven doen. Maar we hebben ook altijd benadrukt dat men voldoende oog moet hebben voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De maatregelen moeten ook echt efficiënt zijn. Het zou niet mogen dat iedereen zonder voorafgaande afspraken meteen alle gegevens kan inkijken. Daardoor verliezen klanten hun vertrouwen in het systeem, en worden de banken ook met een administratief probleem opgezadeld.'

Al lijkt Vermaerke er vrij gerust in. In het voorstel wordt wel degelijk met die criteria rekening gehouden, luidt het.

'Jan De Coninck, de directeur van SG Private Banking in België, waarschuwt eveneens voor de extra administratieve last die de aangepaste wetgeving kan meebrengen voor de banken. 'We moeten vermijden dat iedereen informatie bij ons begint op te vragen, gewoon om bepaalde dossiers aan te vullen. Men mag niet zomaar de portefeuille van klanten beginnen inkijken.'

construetief opgesteld in dit dossier en we willen dat blijven doen. Maar we hebben ook altijd benadrukt dat men voldoende oog moet hebben voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De maatregelen moeten ook echt efficiënt zijn. Het zou niet mogen dat iedereen zonder voorafgaande afspraken meteen alle gegevens kan inkijken. Daardoor verliezen klanten hun vertrouwen in het systeem, en worden de banken ook met een administratief probleem opgezadeld.'

Al lijkt Vermaerke er vrij gerust in. In het voorstel wordt wel degelijk met die criteria rekening gehouden, luidt het.

'Jan De Coninck, de directeur van SG Private Banking in België, waarschuwt eveneens voor de extra administratieve last die de aangepaste wetgeving kan meebrengen voor de banken. 'We moeten vermijden dat iedereen informatie bij ons begint op te vragen, gewoon om bepaalde dossiers aan te vullen. Men mag niet zomaar de portefeuille van klanten beginnen inkijken.'

construetief opgesteld in dit dossier en we willen dat blijven doen. Maar we hebben ook altijd benadrukt dat men voldoende oog moet hebben voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De maatregelen moeten ook echt efficiënt zijn. Het zou niet mogen dat iedereen zonder voorafgaande afspraken meteen alle gegevens kan inkijken. Daardoor verliezen klanten hun vertrouwen in het systeem, en worden de banken ook met een administratief probleem opgezadeld.'

Strijd tegen belastingfraude

Veel macht voor fiscale bemiddelingsdienst

Minister van Financiën Didier Reynders (MR) kent de fiscale bemiddelingsdienst een belangrijke rol toe met het oog op het al of niet opheffen van het bankgeheim. De dienst mag oordelen of een gewestelijk directeur van de belastingen bankgegevens van een belastingplichtige kan inkijken. De bemiddelingsdienst werd opgericht met een ander doel, met name bemiddelen tussen de fiscus en de burger. Ze moet ervoor zorgen dat minder fiscale zaken voor de rechter worden beslecht. Dat moet leiden tot een vermindering van de gerechtelijke achterstand en een snellere inning van belastinggeld. De oprichting van de dienst had echter heel wat voeten in de aarde. Het idee werd gelanceerd in 2006, maar de dienst werd pas eind vorig jaar bemand. Dat kwam onder andere omdat de belastingambtenaren zelf tegen de oprichting van de bemiddelingsdienst waren. Het personeel van Financiën zag het nut niet in van een extra orgaan dat zich zou mengen in een fiscaal geschil.

Onder druk van Reynders kwam de dienst er toch. Zijn oud-kabinetmedewerker Edouard Trzcinski werd enkele maanden geleden benoemd als voorzitter. De andere regeringspartijen kregen ook elk hun vertegenwoordiger, waardoor de dienst uit vijf mensen bestaat. Tot vorige maand kreeg de dienst minder dan 200 aanvragen.

construetief opgesteld in dit dossier en we willen dat blijven doen. Maar we hebben ook altijd benadrukt dat men voldoende oog moet hebben voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De maatregelen moeten ook echt efficiënt zijn. Het zou niet mogen dat iedereen zonder voorafgaande afspraken meteen alle gegevens kan inkijken. Daardoor verliezen klanten hun vertrouwen in het systeem, en worden de banken ook met een administratief probleem opgezadeld.'

Al lijkt Vermaerke er vrij gerust in. In het voorstel wordt wel degelijk met die criteria rekening gehouden, luidt het.

'Jan De Coninck, de directeur van SG Private Banking in België, waarschuwt eveneens voor de extra administratieve last die de aangepaste wetgeving kan meebrengen voor de banken. 'We moeten vermijden dat iedereen informatie bij ons begint op te vragen, gewoon om bepaalde dossiers aan te vullen. Men mag niet zomaar de portefeuille van klanten beginnen inkijken.'

construetief opgesteld in dit dossier en we willen dat blijven doen. Maar we hebben ook altijd benadrukt dat men voldoende oog moet hebben voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De maatregelen moeten ook echt efficiënt zijn. Het zou niet mogen dat iedereen zonder voorafgaande afspraken meteen alle gegevens kan inkijken. Daardoor verliezen klanten hun vertrouwen in het systeem, en worden de banken ook met een administratief probleem opgezadeld.'

Al lijkt Vermaerke er vrij gerust in. In het voorstel wordt wel degelijk met die criteria rekening gehouden, luidt het.

'Jan De Coninck, de directeur van SG Private Banking in België, waarschuwt eveneens voor de extra administratieve last die de aangepaste wetgeving kan meebrengen voor de banken. 'We moeten vermijden dat iedereen informatie bij ons begint op te vragen, gewoon om bepaalde dossiers aan te vullen. Men mag niet zomaar de portefeuille van klanten beginnen inkijken.'

construetief opgesteld in dit dossier en we willen dat blijven doen. Maar we hebben ook altijd benadrukt dat men voldoende oog moet hebben voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De maatregelen moeten ook echt efficiënt zijn. Het zou niet mogen dat iedereen zonder voorafgaande afspraken meteen alle gegevens kan inkijken. Daardoor verliezen klanten hun vertrouwen in het systeem, en worden de banken ook met een administratief probleem opgezadeld.'